

stemt modsætte mig, og Ændringsforslaget under Nr. 2 i Betænkningen anser jeg ganske vist ikke for skadeligt, men for overflødig, fordi den Ret, man søger hjemlet der, allerede findes hjemlet i Forslaget, som det er.

Ordføreren (N. Pedersen): Jeg skal kun gøre nogle enkelte Bemærkninger til de Talere, der nu have udtalt sig. Jeg skal først vende mig til det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen), der har været med til at stille et Forslag, hvorefter Kommunerne stilles i Spidsen, og hvorefter man særlig henvender sig til Kommunerne for at faa dem til at etablere det bestemte Forhold, som han ønsker. Men paa den anden Side udtalte han dog her i Dag, at han fandt det mærkværdigt, at man ikke henvendte sig til Landbrugets Organisationer, Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, som han fandt var dem, der bedst og sikrest kunde gennemføre dette. Hans egne Forslag gaa imidlertid fuldstændig imod denne Betragtning, hvorimod Ministerens Forslag, saaledes som det er tiltraadt af Udvalgets Flertal, netop søger at lade disse Foreninger optage dette Arbejde. Ganske vist siger det ærede Medlem, at det ere de afskaarne fra, fordi det hedder, at Foreningerne udelukkende skulle have til Formaal at opkøbe og udstykke Landejendomme, og derfor mener det ærede Medlem, at saa vil Husmandsforeningerne og Landboforeningerne ikke kunne paatage sig det. Men det ærede Medlem for Aarhus ved jo dog meget godt, at disse Foreninger ere ikke i den Grad upraktiske og ubehjælpsomme, at de ikke skulde kunne finde ud af det. Man kan jo ikke blande det Regnskab, som skal benyttes ved Opkøb og Udstykning af Gaarde, ind i Landboforeningens eller Husmandsforeningens Regnskab; der maa virkelig en særskilt Afdeling til; i de Landboforeninger og Husmandsforeninger, der ville optage denne Opgave, maa der derfor laves særlige Vedtægter og føres særlige Regnskaber for denne Sag, men saa have de altsaa ogsaa dette særlige Formaal og ere fuldstændig kvalificerede til at optage den Opgave, saa jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem beklager, at det ikke bliver dem, da hans Forslag netop gaar ud paa noget ganske andet end at lade disse Organisationer træde til.

Baade det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds og det ærede Medlem

for Sorø (Poul Christensen) talte en hel Del om det urimelige i, at vi have bibeholdt en bestemt Sum, som disse Foreninger skulle være i Besiddelse af; de anerkendte, at det maaske er en Forbedring, at Beløbet er nedsat fra 50,000 Kr. til 35,000 Kr., men alligevel finde de det ganske meningsløst og kunde slet ikke finde noget som helst, der ligger til Grund for denne Fordring, men formene, at naar man satte en bestemt Procent, vilde det i alle Tilfælde være rigtigt og tilstrækkeligt. Nu kan det ogsaa siges, at hvis man forlangte en bestemt Procent, kunde det være tilstrækkeligt; og hele Spørgsmaalet er jo i Virkeligheden ikke af den Betydning, at det er værd at gøre noget stort Nummer ud deraf. Men her er dog ikke Tvivl om, at det vil være heldigt, at en Forening viser, at den er livskraftig, ved, at den virkelig tilvejebringer en Kapital; og Foreningens Opgave maa jo ogsaa være noget andet end dette at opkøbe og udstykke Jord. Det gælder jo dog om, at de have Midler til at støtte de virkelig fuldt kvalificerede Folk, som komme til dem for at købe Jord. Der er jo ikke det mindste i Vejen for, at en saadan Forening kan give en udmærket dygtig Arbejder, som køber en saadan Jordlod, en mindre 3die Prioritet efter den 2den Prioritet, som han ifølge Loven kan faa af Staten; og det maa jo være disse Foreningers Opgave ikke alene at udstykke Jord, men ogsaa at gøre det saaledes, at det virkelig kan komme den arbejdende Klasse til gode i saa fuldt Maal som muligt, saa at de maa have Midler til at kunne hjælpe paa-lidelige og dygtige Arbejdere, for hvem det er nødvendigt at faa en saadan Haandsregning. Derfor vil det altid være rigtigt, at de have dette Beløb, og jeg tvivler aldeles ikke paa, at det vil være let for Foreningerne at skaffe det til Veje.

Det ærede Medlem for Sorø beklagede, at der stod noget i Betænkningen om, at man ogsaa kunde købe og udstykke Bøndergaarde, og han sagde, at det jo umuligt kunde være en Forenings Opgave at udstykke Bøndergaarde. Naa, i Loven staar der jo ikke noget om den Ting, der staar kun „større Landejendomme“; men maa jeg blot tillade mig at oplæse nogle faa Linier af Betænkningen; der hedder det om Foreningerne, at Flertallet anser det for heldigt, „om det under særlige Forhold tillodes dem at opkøbe almindelige Bøndergaarde til Udstykning, hvor disse ellers ville blive opkøbte og udstykkede af private til egen Fordel, saa-